

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1215/2025
07.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александре Јовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К 38/24 од 27.02.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 51/25 од 17.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александре Јовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К 38/24 од 27.02.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 51/25 од 17.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици К 38/24 од 27.02.2025. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па јој је суд изрекао условну осуду, тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити ако окривљена у року од две године по правноснажности не учини ново кривично дело.

Окривљена АА је обавезана да плати суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Владичином Хану износ од 91.040,00 динара, све у року од 30 дана по пријему правноснажне судске одлуке, док се оштећени ББ и ВВ, ради остваривања имовинско правног захтева упућују на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 51/25 од 17.06.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим одбијен је захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка браниоца окривљене АА, као неоснован. Ставом трећим одбачена је жалба оштећеног ББ, изјављена против првостепене пресуде, као недозвољена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Александра Јовић, поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену на основу члана 423. став 1. ЗКП ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ., као и да одлучи о трошковима кривичног поступка у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, истакнуте повреде закона образлаже наводима да је првостепени суд извео закључак да је окривљена извршила кривично дело на основу исказа сведока ББ, као и других писаних доказа, док по налажењу одбране из свих изведених доказа не произлази да је наведене радње предузела окривљена, нити да је нанела телесне повреде оштећеној, описане у изреци пресуде. Овакве наводе бранилац окривљене поткрепљује цитирањем делова одбране окривљене, те истиче да син оштећене није био очевидац догађаја и да се није могао изјашњавати на ове околности, на који начин полемиче са чињеничним стањем утврђеним у нижестепеним пресудама. Такође бранилац истиче да од стране нижестепених судова није извршена правилна правна оцена кривичног дела у односу на утврђено чињенично стање, нити из изведених доказа произлази оваква правна квалификација кривичног дела, као и да на страни окривљене нема субјективних елемената ни утврђене кривице, на који начин бранилац полемиче са закључцима нижестепених судова и оспорава утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљене нумерише и повреде закона из члана 419. став 2. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 16. став 2. ЗКП и члана 428. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на коју указује одбрана из члана 440. ЗКП, члана 419. став 2. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 16. став 2. ЗКП и члана 428. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у

члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву истиче и повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоји.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на битну повреду одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић